यद्ध्यक्षेण जगतां वयमारोपितास्त्वया ।
मनोरथस्याप्यपथं मनोविषयमात्मनः ॥ १७ ॥
यस्य चेतसि वर्तेथाः स तावत्कृतिनां वरः ।
किं पुनर्ब्रह्मयोनिर्यस्तव चेतसि वर्तते ॥ १८ ॥
सत्यमर्काच्च सोमाच्च परमध्यास्महे पदम् ।
अद्य तूच्चैस्तरं ताभ्यां स्मरणानुग्रहात्तव ॥ १९ ॥
त्वत्सम्भावितमात्मानं बहु मन्यामहे वयम् ।
प्रायः प्रत्ययमाधत्ते स्वगुणेष्वुत्तमादरः ॥ २० ॥
या नः प्रीतिर्विरूपाक्ष त्वदनुध्यानसम्भवा ।
सा किमाख्यते तुभ्यमन्तरात्मासि देहिनाम् ॥ २१ ॥
साक्षाद्दृष्टो ऽसि न पुनर्विद्मस्त्वां वयमञ्जसा ।
प्रसीद कथयात्मानं न धियां पथि वर्तसे ॥ २२ ॥

---

17. ,,Quia per te, mundorum dominum, elati sumus in animi tui re-
,,gionem, ne desiderio quidem ineundam.

18. ,,Iam is, in cuius cogitatione tu commoraris, proborum decus est:
,,quanto magis is, qui in tua, Brahmanis auctoris, cogitatione commoratur.

19. ,,Habitamus quidem in loco, sole et luna altiore; hodie vero
,,magis etiam supra illos duos elati sumus, tuo recordationis favore.

20. ,,Nosmet ipsos, a te honoratos, magni habemus; plerumque enim
,,veneratio, quam viri eximii demonstrant propriis virtutibus, fiduciam facit.

21. ,,Gaudium, quod nobis tua nostrum recordatione ortum est, cur
,,tibi nuntiatur? tu es intimus animantium animus.

22. ,,Ante oculos conspectus es, non vero cognovimus te secundum
,,veritatem: fave, nuntia te ipsum; non in mentis via versaris.